

Najlepsze... najróżniejsze 1993 roku (Dotyczy teatrów warszawskich)

1. **Najlepsza polska sztuka współczesna:** „Antyгона w Nowym Jorku” Janusza Głowackiego (Teatr Ateneum).

2. **Najlepszy spektakl:** „Ryszard III” Williama Szekspira w reżyserii Macieja Prusa (Teatr Polski).

3. **Najlepsza reżyseria:** Erwin Axer — „Wdowy” Sławomira Mrożka (Teatr Współczesny).

4. **Najlepsza rola żeńska:** Ewa Dalkowska, Joanna Żółkowska, Jadwiga Jankowska-Cieślak, Danuta Landowska i Justyna Sieńczyło w „Tańcach z Ballybeg” Briana Friela (Teatr Powszechny im. Zygmunta Hübnera).

5. **Najlepsza rola męska:** Jan Englert — Ryszard w „Ryszardzie III” Williama Szekspira (Teatr Polski).

6. **Najlepsza scenografia:** Paweł Dobrzycki — „Czas i pokój” Botho Straussa (Teatr Szwedzka 2/4).

7. **Najlepsza muzyka:** Stanisław Radwan — „Wujaszek Wania” Antoniego Czechowa (Teatr Studio).

8. **Najlepsza rola drugoplanowa żeńska:** Danuta Szafiarska w „Tak jest, jak się państwu zdaje” Luigi Pirandello (Teatr Ateneum).

9. **Najlepsza rola drugoplanowa męska:** Edmund Fetting w „Letnikach” Maksyma Gorkiego (Teatr Dramatyczny).

10. **Najciekawszy debiut aktorski:** Aleksandra Justa w „Wujaszku Waniu” Antoniego Czechowa (Teatr Studio) i Magdalena Warzecha w „Letnikach” Maksyma Gorkiego (Teatr Dramatyczny).

NAJRÓŻNIEJSZE:

1. **Najbardziej znamienity tytuł:** „Szczęśliwe wydarzenie” Sławomira Mrożka w reżyserii Kazimierza Dejmka (Teatr Kameralny).

Premiera tego spektaklu odbyła się w dniach, kiedy Dejmek obejmował urząd ministra kultury.

2. **Najsympatyczniejsza niespodzianka:** bezkompromisowa w ambicjach artystycznych postawa Teatru Szwedzka 2/4.

3. **Największe rozczarowanie:** „Upadłe anioły” Michaela Hacketta (Teatr Dramatyczny).

4. **Najkrótsza dyrekcja (chyba nie tylko w historii teatrów warszawskich):** trzy miesiące Henryka Baranowskiego jako kierownika artystycznego Teatru Małego.

5. **Cytat sezonu:** „Gest kaboty na”.

6. **Manipulacja sezonu:** Podanie powyższego cytatu wyrwanego z kontekstu.

7. **Szczyt rzetelności dziennikarskiej:** uznanie manipulacji za prawdę i podparcie jej „umoralniającym” słowem („Gazeta Wyborcza”).

8. **Najbardziej interesujące książki:** Zbigniewa Raszewskiego „Raportarz” i Marty Fik „Zamiast teatru”.

9. **Najbardziej żenujące teksty:** listy części krytyków do Prezydenta AICT podczas kongresu tej międzynarodowej organizacji w Warszawie; Ernesta Brylla do Krystyny Jandy opublikowany w programie do spektaklu „Na szkle malowane” (Teatr Powszechny); Sławomira Mrożka będący swoistym wotum nieufności wobec reżyserów jego sztuk.

10. **Najzabawniejszy tekst:** „Donos” na mnie jednego z najbardziej zasięzonych dyrektorów warszawskich do redaktora naczelnego „TRYBUNY” (której notabene nie jestem etatowym pracownikiem).

ANDRZEJ LIS

„TRYBUNA” w. 2 - 01-94

63